

21.10.2013

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΕΒ,
ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ**

**στην εκδήλωση «ΜΑΖΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΙΝΗΣΗ!»
Μια στρατηγική πρωτοβουλία του ΣΕΒ
Για τη Νέα Επιχειρηματική Γενιά**

Ε.Κ.Ε.Φ.Ε. «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί φίλοι,

Όλοι συνειδητοποιούν πλέον ότι η επιχειρηματικότητα αποτελεί τον αναγκαίο και βασικό μοχλό για την ανάκαμψη της οικονομίας και την έξοδο από την κρίση. Ειδικότερα, μία νέα επιχειρηματικότητα βασισμένη στην έρευνα, τη γνώση και την καινοτομία, ικανή να παίξει τον ρόλο ενός δυναμικού πυρήνα όχι μόνο οικονομικής αλλά και κοινωνικής προόδου. Γι' αυτό και πρέπει να διασυνδεθεί με όλους τους εκπαιδευτικούς και ερευνητικούς φορείς και να στηριχτεί συνειδητά από την πολιτεία στο πλαίσιο μιας συγκροτημένης πολιτικής.

Στη στρατηγική αυτή στόχευση είναι ενταγμένη και η αποψινή εκδήλωση που εγκαινιάζει μια συνεργασία κομβικής σημασίας με την πανεπιστημιακή κοινότητα, τους νέους επιστήμονες και το καταξιωμένο Ερευνητικό Κέντρο του «Δημόκριτου». Η πολιτεία είχε πρόσφατα ακόμη αναγνωρίσει την ανάγκη μίας τέτοιας διασύνδεσης, προβλέποντας την ίδρυση στα πανεπιστήμια Μονάδων Καινοτομίας και Επιχειρηματικότητας (ΜΟΚΕ). Δυστυχώς, σήμερα, ο θεσμός αυτός απειλείται με υποβάθμιση και αδρανοποίηση, θύμα μιας πολιτικής περικοπών χωρίς σχέδιο και ιεράρχηση. Η ελληνική πολιτεία πρέπει πράγματι να απαλλαγεί οριστικά από την αμφιθυμία που επιδεικνύει απέναντι στην επιχειρηματικότητα: ενώ από τη μια αναγνωρίζει στα λόγια τη σημασία και τον ρόλο της στην ανάπτυξη του τόπου, στην πράξη δεν στηρίζει θεσμούς και δομές που την ενισχύουν και την αναπτύσσουν. Χρειαζόμαστε ένα ενιαίο σχέδιο δράσης, το οποίο να ενώνει τη νεότητα, τη γνώση και την πρωτοβουλία στην ίδια οικονομική και κοινωνική δυναμική.

Αγαπητοί φίλοι,

Αρκετά ζήσαμε με το πελατειακό βόλεμα, τα δανεικά και τις επιδοτήσεις. Καλούμαστε τώρα να επιστρέψουμε στη σκληρή δουλειά, στον παραγωγικό

μόχθο. Να ξαναβρούμε τον δυναμισμό μας και τη δημιουργικότητά μας. Να διεκδικήσουμε επιθετικά, με τις δικές μας δυνάμεις, ένα καλύτερο μέλλον.

Η πραγματικότητα που βιώνουμε σήμερα, αυτό επιβάλλει. Δεν υπάρχει δυνατότητα επιστροφής στο απολαυστικό αλλά σαθρό χθες. Δεν μπορούμε, όμως, και να ανεχόμαστε πια μια κατάσταση όπου ο παραγωγικός μας ιστός καταστρέφεται μέρα με τη μέρα, όπου η ανεργία πλήττει σχεδόν το 1/3 του εργατικού μας δυναμικού, όπου η φτώχεια κινδυνεύει να γίνει ενδημική, όπου η συντριπτική πλειοψηφία των νέων δεν βρίσκει δουλειά και δεν έχει προοπτική.

Αυτή η πραγματικότητα πρέπει να αλλάξει. Μπορεί να αλλάξει; Ναι, μπορεί. Αλλά όχι με λόγια. Όχι με υποσχέσεις. Όχι με μαγικές συνταγές. Μπορεί να αλλάξει μόνο μέσα από ένα ριζοσπαστικό σχεδιασμό, με σκληρή και επίμονη δουλειά, με τη συνειδητή κινητοποίηση όλων των ζωντανών δυνάμεων που διαθέτει ο τόπος.

Αυτήν τη νέα προοπτική μπορεί να τη δώσει σήμερα, κατ' εξοχήν μία νέα επιχειρηματική αντίληψη, μία νέα επιχειρηματικότητα. Που διαθέτει την τόλμη να αναλαμβάνει ρίσκα. Την ικανότητα να είναι ανταγωνιστική και εξωστρεφής. Τη συνείδηση ότι αποτελεί την κινητήρια δύναμη για μία σύγχρονη παραγωγική οικονομία και την εγγύηση για την κοινωνική συνοχή. Μία επιχειρηματικότητα που δεν αλληθωρίζει προς την κρατικοδίαιτη διαπλοκή, αλλά κοιτά ίσια μπροστά.

Αυτή η επιχειρηματικότητα δεν διεκδικεί προστασία και προνόμια. Χρειάζεται μόνο ανοιχτό πεδίο για να δράσει και να παράξει πλούτο για το σύνολο της κοινωνίας.

Μπροστά μου, εδώ, σήμερα, δεν βλέπω μόνο νέα πρόσωπα. Έχω την αίσθηση ότι βλέπω και νέα μυαλά. Νέους ανθρώπους που απορρίπτουν τις νοοτροπίες και πρακτικές που μας έφεραν στη σημερινή κατάσταση. Που έχουν τη θέληση να πετύχουν και την ικανότητα να προχωρήσουν. Σας στηρίζουμε γιατί σας χρειαζόμαστε. Από εσάς περιμένουμε να μας ξανακάνετε περήφανους για την Ελλάδα.

Είστε μία γενιά που μεγάλωσε σε συνθήκες υλικής ευμάρειας και πολιτικής ομαλότητας. Ενηλικιώνεστε όμως μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Σήμερα, δεν διακυβεύεται μόνο το οικονομικό μας μέλλον. Οι προκλήσεις είναι πολύ βαθύτερες, πολύ ευρύτερες.

Μια κοινωνία εκτρέπεται στην ανομία και στον μηδενισμό της βίας, όταν αισθάνεται ότι μέσα στο κατεστημένο σύστημα δεν υπάρχει διέξοδος, δεν μπορεί να βρει προοπτική. Η δημοκρατία απειλείται πρωταρχικά από τον ίδιο της τον εαυτό –γι' αυτό και πρέπει να αποδεικνύεται σε μόνιμη βάση ικανή να ανανεώνεται, να παράγει ιδέες, αξίες και δουλειές. Όταν το «δημοκρατικό κατεστημένο» δεν είναι ταυτόσημο με ένα καλύτερο μέλλον, τότε απομειώνεται στα μάτια της κοινής γνώμης. Παροπλίζεται. Και αναγκάζεται να προσφύγει στον αστυνόμο και τον εισαγγελέα –που σε μία ευνομούμενη

δημοκρατία πρέπει να εφαρμόζουν με συνέπεια το κράτος του Νόμου –γιατί έχει απωλέσει τα ισχυρότερα όπλα του που είναι αξιακά και ηθικά.

Η μεταπολιτευτική δημοκρατία μας κατέληξε να γίνει συνώνυμη της δημοσιοϋπαλληλικής προσδοκίας, των συντεχνιακών προνομίων, του συνδικαλιστικού βολέματος, της κομματικής πελατείας. Το σύστημα αυτό ξεγυμνώθηκε από την κρίση, αποδείχθηκε ανίκανο να την αντιμετωπίσει και άφησε την κοινωνία έρμαιο αδιέξοδων πολιτικών και οδυνηρών συνεπειών. Πρέπει να ξανακάνουμε τη δημοκρατία μας συνώνυμη της δημιουργικότητας, της αξιοκρατίας, της προκοπής –να δημιουργήσουμε ένα νέο δημοκρατικό ιδεώδες για τους νέους μας. Και αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί ούτε μέσα από τα κόμματα, ούτε με τον Λεβιάθαν του κράτους. Ελευθερία, δημιουργία, ανάπτυξη –οι κινητήριες αυτές δημοκρατικές αρχές– μπορούν να βρουν εύφορο πεδίο κατ' εξοχήν στον παραγωγικό ιδιωτικό τομέα και την κοινωνία των ενεργών πολιτών. Η σύγχρονη δημοκρατική Ελλάδα χρειάζεται νέους επιχειρηματίες, όπως χρειάζεται νέους επιστήμονες, νέους δημόσιους λειτουργούς –μία νέα εμπροσθοφυλακή της δουλειάς, της γνώσης και της ευθύνης.

Αυτός είναι ο δημοκρατικός δρόμος μιας σύγχρονης Ελλάδας προς το μέλλον.